

ת"פ 18102/04/22 - מדינת ישראל נגד יאסר שלבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18102-04-22 מדינת ישראל נ' שלבי(עציר)

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	יאסר שלבי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טעון, בעבירות של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 א לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952.
2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, החזיקה הגב' יעל אטיאס (להלן: "**המתלוננת**") ברכב מסוג מיצובישי נושא לוחית רישוי מספר: 39-614-37. במועדים המפורטים בכתב האישום, היה הנאשם תושב האזור, ולא החזיק באישור כניסה ו/או שהייה בישראל.
3. שלושה ימים עובר לתאריך 5.4.2022 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הציע אדם בשם עיסא, שזהותו אינה ידועה, לנאשם לנהוג עבורו ברכב גנוב תמורת 1000 ₪, והנאשם הסכים לכך.
4. בתאריך 5.4.2022 בשעה 11:00, הנאשם נכנס לישראל דרך פרצה באזור כבר עקב, יחד עם עיסא. עם כניסתם לישראל אסף אותם מעורב נוסף שזהותו אינה ידועה ברכב מסוג טיטה. באותו היום, בשעה 11:55 החנתה המתלוננת את הרכב בסמוך לסניף דואר ברחוב מעלה כיסופים בשכונת רמות בירושלים.
5. בין השעות 11:55 - 12:15 הגיעו הנאשם עיסא והאחר ברכב הטיטה למקום. עיסא ירד מהרכב ובאמצעות מכשיר שטיבו אינו ידוע למאשימה, פתח את הרכב והניעו. לאחר מכן מסר לנאשם את הרכב והנחה אותו לנסוע אל מעבר חיזמה אשר בצפון ירושלים, לאחר מכן חזר עיסא לרכב הטיטה ונסע מהמקום עם האחר.
6. הנאשם נכנס לרכב והחל בנסיעה מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה מתאים, עד אשר נעצר על ידי כוח משטרה ברחוב לואייס ברנדס בירושלים, זמן קצר לאחר מכן.
7. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.

8. **תמצית טיעוני הצדדים:**

9. המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות האירוע, התכנון המוקדם מצד החבורה, היותו של הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, וכן הערכים המוגנים בהם פגע. הוסף, כי הנאשם הינו יליד 2002 נעדר עבר פלילי, אשר נטל אחריות על מעשיו.

10. בהתייחס למתחם צוין, כי בכל הנוגע לעבירות הפליליות הינו החל מ- 10 חודשים ועד 24 חודשים, וביחס לעבירת התעבורה, החל ממספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים, לצד ענישה נלווית. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם כולל שבין 20 - 36 חודשים, ולקבוע את עונשו בחלק התחתון, כך שיוטלו עליו 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

11. ההגנה ביקשה לייחד תיק זה מתיקים אחרים, בהם נקבע מתחם העונש, בהתאם לנסיבות האירוע, ובעיקר חלקם הפעיל של הנאשמים בביצוע העבירות, זאת בניגוד למקרה שבפנינו, כאן חלקו של הנאשם לדבריה התבטא בהובלת הרכב הגנוב בתמורה ל- 1000 ₪. הסנגור הדגיש, שבנסיבות אלו, נכון היה לייחס לנאשם עבירה מופחתת של סיוע, נוכח מעורבותו הנמוכה בקידום הפעולה העבריינית, שכן הנאשם הוא לא זה שפרץ לרכב, לא הצטייד בכלים ייעודיים, לא הניע את הרכב, אלא רק נהג ברכב, בהתאם לסיכום המוקדם עם עיסא.

12. הסנגור הוסיף, כי במסגרת הליכי המעצר, נקבעו תנאי שחרור בעניינו של הנאשם, ואולם נוכח מצבו הכלכלי הוא נותר במעצר. צוין, כי הנאשם כבן 20 נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות, והוא נתון במעצר משך כ- 4 חודשים. בנסיבות אלו ביקש הסנגור לקבוע מתחם שבין 8 ועד 20 חודשים, ולקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

13. הנאשם בסיום הביע צער על מעשיו, תוך שהוסיף, כי לא ישוב על מעשיו אלו לעולם.

14. **מתחם העונש ההולם:**

15. באשר לערך החברתי שנפגע במקרה זה, הרי שהמדובר בערכים הנוגעים בהגנה על קניינו של הפרט, וכן ביטחון הציבור ומשתמשי הדרך. רבות נכתב אודות החומרה שבעבירות רכוש, ואין צורך לחזור על הדברים. במקרה דנן, מבטא כתב האישום המתוקן את חלקם של האחרים אל מול חלקו של הנאשם, אשר בא לידי ביטוי בשלב האחרון של האירוע כניסה לרכב הגנוב לאחר שנפרץ, ונסיעה לכיוון מעבר חיזמה בניסיון להוציאו מתחומי ישראל, זאת בתמורה ל- 1000 ₪. בהקשר זה, ונוכח טענות ההגנה אודות חלקו הנמוך של הנאשם בביצוע העבירות, ראיתי להעיר את הדברים הבאים: בהתאם להסדר הטעון, הורשע הנאשם בביצוע העבירה המושלמת, ואין המדובר בנסיבות התואמות את עבירת הסיוע, כפי הנטען. הנאשם נכנס לתחומי ישראל עם אדם נוסף לצורך ביצוע עבירות רכוש, תוך שהסיכום אודות התמורה שתתקבל בעבור מעורבותו באירוע, סוכמה עוד קודם לכן, ואילולא הסכמתו לקחת חלק בכך, פעולה זו לא הייתה יוצאת כלל אל הפועל. שנית, החומרה שבמעשה, לבד מאירוע הגניבה, נעוצה בהיות הנאשם בלתי מורשה לנהיגה. מצב דברים זה, מבסס מסקנה כי הנאשם היה אדיש לסיכון שבמעשה ולפוטנציאל הנזק שעלול להתרחש, שכן מעבר לגניבה שבוצעה, הנאשם הביע הסכמה לקחת חלק באירוע עברייני שחלקו שלו כולל נהיגה, הגם שאין לו כישורים לכך, והכל תמורת בצע כסף.

16. בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (נבו 15.05.2006), עמד בית המשפט העליון, מפי כב' השופט רובינשטיין, על התופעה של גניבת רכב, על עצם היותה מכת מדינה ועל הצורך להטיל ענישה הולמת בגינה כדלקמן:

"המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5725/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

17. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי באופן כללי בעבירה של גניבת רכב אושרו מתחמי ענישה החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד 20 חודשים וזאת לצד ענישה נלווית (ראו לדוגמה: ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14); ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14); עפ"ג (י-ם) 42278-02-15 אלמן גלילוב נגד מדינת ישראל (7.6.15); עפ"ג 18428-04-14 מועתסם עליאן נגד מדינת ישראל (12.5.14); עפ"ג 57089-03-14 עודי מחפוז נגד מדינת ישראל (2.7.14)).

18. ת"פ 32817-09-17 (שלום רחובות) מדינת ישראל נגד סעד אלדין אלטורי (30.12.19) - נקבע מתחם ענישה ביחס לעבירת גניבת הרכב לבדה, החל מ-6 חודשים ועד 20 חודשים. נוכח חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הקל בית המשפט את קביעת המתחם בעניינו, וגזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות, בין היתר נוכח המלצה חיובית מאת שרות המבחן והליך טיפולי מוצלח בו נטל הנאשם חלק.

19. ת"פ 33048-11-18 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד וליד חסונה (19.2.20) - נדון עניינו של נאשם צעיר נעדר עבר פלילי בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב ללא עבירות נלוות. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשי מע"ש וענישה נוספת.

20. במסגרת ת"פ (פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (12.3.13), הורשעו שני נאשמים בהתאם להודאתם, בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת אופנוע, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד. הנאשמים ללא עבר פלילי, ונדונו לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

21. ת"פ 33048-11-18 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד וליד חסונה (19.2.20) - נדון עניינו של נאשם צעיר נעדר עבר פלילי בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב ללא עבירות נלוות. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשי מע"ש וענישה נוספת.

22. סבורני, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הינו גבוה יותר שכן עליו לשקף את העובדה כי לעבירת השב"ח קשר ישיר לעבירת הגניבה אותה ביצע הנאשם בשיתוף פעולה עם אחרים, וכן היותו בלתי כשיר לנהיגה, נתון שמבסס מסוכנות מוגברת מעת שנטל את הרכב הגנוב והסיעו במטרה להוציאו מתחומי המדינה.

23. נוכח זאת ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים לצד ענישה נלווית.

24. **העונש המתאים לנאשם:**

25. הנאשם הינו יליד שנת 2000, כבן 22 שנים.

26. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות על ביצועו, ובפניי הביע חרטה על ביצועו.

27. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל שמנינם החל מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירת רכוש.
- ג. פיצוי כספי למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 1500 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 1.1.2023 במזכירות בית-המשפט.
- ד. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, במעמד הנוכחים. (הנאשם ביועוד חזותי).